

مرگبارترین آتش‌سوزی آمریکا در یک قرن اخیر جان دست کم ۹۳ نفر را گرفت

هاوایی؛ بهشتی که جهنم شد

فرهیختگان - آتش‌سوزی‌های جنگلی در جزیره مائوئی هاوایی مرگبارترین آتش‌سوزی در بیش از یک‌صد سال گذشته آمریکااست. آتش‌سوزی روز سه‌شنبه به لاهاینارسیدو تقریباً تمام ساختمان‌های این شهر ۱۳ هزار نفری را ویران کرد. براساس آمارهای اعلام‌شده تا روز گذشته حداقل ۹۳ نفر در آتش‌سوزی شهر تاریخی لاهاینا جان خود را از دست دادند.
انتظار می‌رود با ادامه جست‌وجو برای قربانیان تعداد کشته‌ها افزایش یابد. در یک کنفرانس خبری عصر پنجشنبه، جان پلنیر، رئیس پلیس شهرستان مائوئی گفت که نمی‌داند تعداد نهایی ممکن است چقدر باشد. تلفات این آتش‌سوزی از تلفات آتش‌سوزی کمپ در شمال کالیفرنیا در سال ۲۰۱۸ که ۸۵ کشته برجای گذاشت و شهر پارادایس را ویران کرد، پیشی گرفته‌است.
یک قرن پیش از آن، آتش‌سوزی کلوکت در سال ۱۹۱۸ هزاران خانه را ویران کرد و ۴۵۳ نفر را در شمال مینه‌سوتا وویسکانسین کشت. آن‌طور که مقامات محلی از شدت ویرانی‌های گسترده در تفرجگاه لاهاینا، بندر و مناطق اطراف این شهر خبر داده‌اند چندین محله به‌طور کامل سوختند و ارتباط با بخش غربی جزیره تقریباً قطع است و تنها یک بزرگراه برای تخلیه هزاران نفر باز است.
با وجود این آتش‌سوزی گسترده آمریکا از ارائه طرح برای تخلیه این منطقه خودداری کرده‌فروذگاه‌علی‌رغم‌فعالیت‌تنهاقیمت‌بلیت‌پروازی را کاهش داده است. این درحالی است که دولت می‌بایست با اعلام وضعیت اضطراری دست به تخلیه فوری ساکنان می‌زد.

مقامات هشدار داده‌اند که آتش‌سوزی پیامدهای بسیار خطرناک و همچنین منبع آب بالقوه آلوده به جا گذاشته است. جاش گرین، فرماندار هاوایی - که هشدار داد احتمال افزایش تلفات وجود دارد زیرا صدها نفر همچنان ناپدید هستند - گفت که عملیات نجات تمرکز خود را بر تلفات جانی تغییر داده است. رئیس پلیس مائوئی به آسوشیتدپرس گفت تا اواخر روز شنبه، خدمه با سگ‌های جسدیاب تنها سه درصد از منطقه جست‌وجو را پوشش داده بودند.

هنگامی که برخی از بازماندگان شروع به بازگشت به منطقه کردند، مقامات هشدار دادند که برخی از مناطق لاهاینا بسیار سمی هستند. اداره بهداشت هاوایی گفت افرادی که به کشور بازمی‌گردند باید از ماسک تنفسی و عینک استفاده کنند. این وزارتخانه گفت خاک‌ستر و گردوغبار ساختمان‌های سوخته می‌تواند حاوی آلاینده‌هایی از جمله آرسنت، آرسنیک و سرب باشد.

ضعف‌های آمریکا در جریان آتش‌سوزی

دولت فدرال آمریکا و دولت محلی هاوایی در آتش‌سوزی اخیر اشتباهات مهلکی را مرتکب شده‌اند که ضمن گرفتن جان ده‌ها تن تاکنون، به آوارگی پرهزینه هزاران نفر منجر شده است. در ادامه به بزرگ‌ترین ضعف‌های نهادهای آمریکا اشاره شده‌است:

ضعف در اطلاع‌رسانی

در جریان آتش‌سوزی هاوایی اطلاع‌رسانی موثری درخصوص آتش‌سوزی و نزدیک شدن آن به مناطق مسکونی صورت نگرفته‌است. مقامات فضایی این منطقه تک‌اید کرده‌اند چنین موضوعی را در دستور کار قرار داده‌اند تا مشخص شود دلیل این کوتاهی چیست. میلینگتون یکی از ساکنان منطقه خطر در این خصوص به رسانه‌ها گفته‌است: «در واقع اطلاعیه تخلیه برای ما وجود نداشت. «وی تک‌اید کرده‌است: «هشدار واقعی از «توده

ترجمه

ماتیاس اسپکتور ، استاندار ویلیام بین‌الملل در دانشگاه سائوپائولوی برزیل، در مقاله‌ای با عنوان «جنبه مثبت تزویر غرب؛ چگونه جنوب جهانی می‌تواند آمریکا را وادار به بهبود عملکرد خود سازد» که در ۲۱ جولای در وبسایت فارن افرز منتشر شده، به بررسی ابعاد ری‌کاری کشورهای غربی در روابط بین‌الملل و دل‌زدگی کشورهای جنوب جهانی از این وضعیت پرداخته‌است. در ادامه ترجمه این مقاله را می‌خوانید.
سجاد عطارزاده
مترجم
<p>رهبران جنوب جهانی مدت‌هاست کشورهای غربی را به ری‌کاری متهم می‌کنند و به نظر می‌رسد گانه‌های آنها روزبه‌روز طنین بیشتری به خود می‌گیرد. آنها از آن روح‌سارت به چالش کشیدن سلطه غرب ر یافته‌اند که جهان را به‌طور فزاینده‌ای چندقطبی می‌بینند. این روند تنها مختص به چین و روسیه که برای دامن زدن به نارضایتی علیه نظم تحت‌رهبری ایالات‌متحده تلاش زیادی می‌کنند نیست.</p> <p>اتهامات ری‌کاری مطرح شده علیه غرب اغلب دقیق و منصفانه هستند. ری‌کاری زمانی صدق می‌کند که رهبران کشورها سیاست خارجی خود را به گونه‌ای اجرایی کنند که با لغاطی‌های آنها درباره فضیلت اخلاقی ناسازگار باشد. مثلاً حمله دو دهه پیش آمریکا به عراق را در نظر بگیرید. واشنگتن نزد مردم از این حمله به‌عنوان عملی فاضلانه یاد می‌کرد؛ رهایی برای تقویت دموکراسی، حقوق بشر و نظم مبتنی بر قوانین. این در حالی بود که واشنگتن می‌توانست با صدام حسین، رهبر وقت عراق، مطابق با اصول نظم بین‌المللی لیبرال برخورد کند؛ مثلاً با کسب مجوز حمله از شورای امنیت. اگر واشنگتن گزینه‌های دیگری را دنبال کرده بود، این همه قتل‌عام در عراق رخ نمی‌داد، عراق و خاورمیانه بی ثبات نمی‌شدند و ایالات‌متحده از اتهام ری‌کاری که از آن زمان تاکنون سیاست خارجی این کشور را آلوده کرده است، میرا می‌شد.</p> <p>اما با نگاهی دیگر، این چنین اتهامات ری‌کاری گواهی بر منحصربه‌فرد بودن قدرت ایالات‌متحده است. منتقدان آمریکا را بیش از هر کشور دیگری در غرب به ری‌کاری متهم می‌کنند. این نتیجه نقض در شخصیت ایالات‌متحده نیست، بلکه به دلیل ماهیت قدرت ایالات‌متحده است. ایالات‌متحده اقتدار خود را با ارائه کالاهای عمومی جهانی از طریق نهادهای جهانی ایجاد کرده است؛ به دستیابی به صلح و امنیت از طریق سازمان ملل، تجارت آزاد از طریق سازمان تجارت جهانی، توسعه از طریق بانک جهانی و از طریق صندوق بین‌المللی پول کمک مالی می‌کند. بیش از هر کشور دیگری، ایالات‌متحده ادعاهای بلندپروازانه‌ای در مورد منافع عمومی</p>



عظیم دود سیاه» در آسمان بر فراز لاهاینا بود.

کاسبی در حین وضعیت اضطراری

با وجود آتش‌سوزی سوزی نهاد‌های دولتی آمریکا از ارائه طرح برای تخلیه این منطقه خودداری کرده و فروذگاه این منطقه علی‌رغم‌فعالیت‌تنها‌قیمت‌بلیت‌پروازی را کاهش داده‌اند. این درحالی است که در چنین شرایطی دولت می‌بایست با اعلام وضعیت اضطراری دست به تخلیه فوری ساکنان می‌زد.

نگرانی‌ها در خصوص آینده

دولت آمریکا و رسانه‌های آن با وجود ادعا درباره پوشش رسانه‌ای شفاف اتفاقات، اما به‌صورت هماهنگ درباره پوشاندن ضعف‌ها عمل می‌کنند تا تصویر قدرت این کشور خدشه‌دار نشود. در این خصوص نگرانی‌هایی وجود دارد.

اعلام قطره‌چکانی تلفات

تعداد تلفات احتمالاً بسیار بیشتر از موارد اعلام‌شده است. سیاست آمریکا درخصوص تلفات بالا اعلام قطره‌چکانی در مدت زمانی به اندازه یک سال است. واشنگتن درخصوص حمله موشکی سال ۲۰۲۰ به پایگاه هوایی عین‌الاسد نیز پس از ماه‌ها لاپوشانی آسیب مغزی به صدها نظامی مستقر در این پایگاه را پذیرفت؛ اقدامی که با فشار نظامیان آسیب‌دیده و عدم امکان لاپوشانی بیشتر رخ داد.

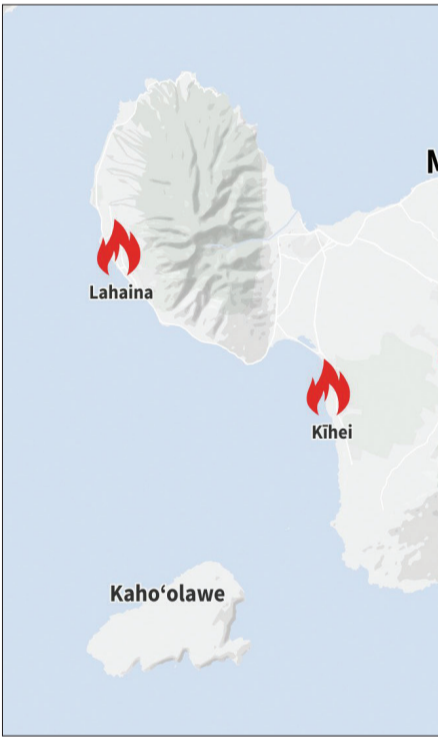
عدم پرداخت هزینه بازسازی از سوی دولت

هزینه بازسازی لاهاینا توسط آژانس مدیریت اضطراری فدرال ۵ میلیارد دلار برآورد شده است. از این بودجه باید برای بازسازی بیش از ۲۲۰۰ سازه شخصی، شرکتی و دولتی استفاده کرده و همچنین به ترمیم آسیب‌های وارده به طبیعت و زیرساخت‌های موجود در بیش از ۲۱۰۰ هکتار پرداخت. از این وسعت ۸۵۰ هکتار به‌طور کامل سوخته‌است.

جهان‌شهر



هاوایی و آخرین دست اشغالگری
در سال ۱۸۹۳ شهروندان آمریکایی مقیم هاوایی به نیابت از دولت آمریکا در همکاری با عوامل داخلی این کشور با کودتا قدرت را در جزایر در دست گرفته و نظام پادشاهی را سرنگون کردند. پس از سرنگونی نظام حکومتی هاوایی به جمهوری پیوستن به خاک آمریکا دارای نظام سیاسی جمهوری بوده و



📍کانون‌های آتش‌سوزی در هاوایی

به‌طور گسترده مورد شناسایی قرار گرفته‌اند. تاریخ آنها از نظر شیوه الحاق هم دارای شباهت‌هایی است. آمریکا در تگزاس نیز از حربه تزریق جمعیت استفاده کرده بود. واشنگتن در این حربه مهاجرت از آمریکا به تگزاس را تشویق و توصیه می‌کرد تا به‌مرور این جمعیت در تگزاس اکثریت یافت. با ایجاد این کثرت جمعیتی شهروندان آمریکا تحرکات جدایی طلبانه خود را آغاز کردند که با واکنش دولت مرکزی مکزیک مواجه شد هرچند درنهایت با شکست مکزیکی‌ها تگزاس به استقلال رسیده و سپس به آمریکا ملحق شد.

هاوایی نیز چنین مسیری را طی کرده است با این تفاوت که تگزاس بخش مهمی از مکزیک بود که از بدنه اصلی کشور جدا شده اما این جزایر به‌عنوان یک کشور، به‌صورت کامل به خاک آمریکا ملحق شدند.

شهروندان آمریکا با مهاجرت به هاوایی و بهره‌برداری از زمین‌های کشاورزی این کشور بخش بزرگی از اقتصاد آن را در دست گرفتند. آنها در ادامه با ادعای تأمین بخش بزرگی از مالیات و درآمد کشور خواهان سهم در اداره سیاسی کشور در قالب نمایندگی سیاسی شدند. پس از مدتی نمایندگان، وزرا و نظامیان عالی‌رتبه‌ای در هاوایی کار را در دست داشتند که همزمان از تابعیت آمریکا و کشورهای اروپایی برخوردار بوده یا نوادگان مهاجرانی با مبدا این کشورها به‌حساب می‌آمدند. آنها درنهایت اصلی‌ترین عوامل کودتا در هاوایی شدند.

بر همین اساس بخشی از بومیان هاوایی تحت‌عنوان Hawaiian sovereignty movement با جنبش حاکمیت هاوایی به دنبال استقلال یا خودمختاری هستند. آنها دو اقدام آمریکا در کودتا علیه نظام سیاسی این کشور و همچنین ادغام آن در خاک خود را رد می‌کنند. کنگره آمریکا در قطعنامه عذرخواهی خود در سال ۱۹۹۳ تصریح کرده که سرنگونی پادشاهی هاوایی یک اقدام غیرقانونی بود. با این وجود این قطعنامه علی‌رغم مترقی بودن به لحاظ عملی فاقد هرگونه تأثیری است.

هاوایی بیش از هر چیز برای آمریکا به لحاظ نظامی اهمیت دارد. دولت آمریکا پیش از اشغال این جزایر قصد داشت با حضور در این منطقه از امنیت سواحل غربی خود مانند ایالت کالیفرنیا محافظت کند. از این رو حتی در زمان نظام پادشاهی هاوایی، آمریکایی‌ها تلاش کردند در ازای ارائه امتیازات اقتصادی به این کشور بنادر آن را برای استقرار نظامی اجاره یا خریداری کنند. این ایالت تقریباً ۳۲۱۹ کیلومتر با خاک اصلی آمریکا فاصله دارد و تنها بخش غیرآمریکایی این کشور به‌شمار می‌رود؛ این منطقه بخشی از قاره اقیانوسیه به حساب می‌آید. با این وجود به دلیل نزدیکی آن به شرق آسیا، آمریکا از طریق هاوایی به نوعی تلاش کرده خود را آسیایی نیز به‌شمار آورد.

ژاپن در اوایل قرن بیستم با آگاهی از خیزش و البته توجه روبه‌رشد آمریکا به شرق آسیا بیم داشت واشنگتن این کشور را زمانی مورد تهاجم قرار دهد. بر همین مبنا توکیو در سال ۱۹۴۱ با حمله به بندر پرل هاربر تلاش کرد با غرق ساختن ناوگان دریایی آمریکا در این بندر و از بین بردن امکانات نظامی آن واشنگتن را از توسعه‌طلبی در آسیا بازدارد.

با این وجود آمریکا پس از دریافت ضربه در پرل هاربر با تمام توان وارد منازعات آسیا شده و ژاپن را پس از بمباران اتمی دو شهرش اشغال کرد؛ هاوایی کشوری که به‌صورت نظامی اشغال شد توسط آمریکا به پل اشغالگری دیگر کشورها تبدیل شده بود.

چگونه جنوب جهانی می‌تواند آمریکا را به بهبود عملکرد خود وادار کند

جنبه مثبت تزویر غرب

اقدامات خود دارد. واشنگتن اغلب ری‌اکار است، زیرا سیاست خارجی خود را با زبان فضیلت اخلاقی بیان می‌کند.

دورو؛ بسیار خشمگین

هنگامی که سیاست خارجی غرب به‌طور گسترده ری‌کارانه تلقی شود، حفظ نظم تحت‌رهبری ایالات‌متحده پر هزینه‌تر می‌گردد. سیاستی که فریب‌کارانه تلقی شود، مشروعیت قوانین و نهادهایی را که زیربنای آن هستند، تضعیف خواهد کرد. اگر این نظم فاقد مشروعیت باشد، ایالات‌متحده باید به‌جای پذیرش به اجبار تکیه کند، زیرا دیگر نمی‌تواند انتظار تمکین دیگران را داشته باشد. در این شرایط، سیاست خارجی این کشور نسبت به منتقدان خشونت‌آمیزتر و بی‌تحمل‌تر خواهد شد ویژگی‌های لیبرالی که در قدرت ایالات‌متحده برجسته بوده‌اند، از بین خواهد برد.

کشورهایی که سیاست غرب را ری‌کارانه می‌بینند ممکن است این سوال را مطرح کنند که آیا مقامات غربی با حسن نیت و به نفع متحدان خود عمل خواهند کرد یا خیر. در چنین شرایطی، آنها ممکن است از همکاری با غرب صرف‌نظر کنند، حتی اگر این همکاری آنان را منتفع سازد. مثلاً کافی است فقط نگاهی به پاسخ نه‌چندان گرم کشورهای جنوب جهانی به اجلاس سران برای دموکراسی دولت بایدن بیندازید؛ حمایت ایالات‌متحده از حکومت‌های اقتدارگرا، از جمله رهبران مصر، عربستان سعودی، سنگاپور و ویتنام، بسیاری از کشورها را نسبت به ابتکار عمل تحت‌رهبری ایالات‌متحده درباره دموکراسی بدبین کرده است.

ری‌کاری همچنین می‌تواند باعث برانگیختن خشم اخلاقی شود. بسیاری ری‌کاری را بدتر از دروغ می‌دانند، زیرا درحالی که دروغگوها برای کسب سود دست به ایجاد گمراهی می‌زنند، ری‌کاران ضمن فریب دیگران، به دنبال تمجید شدن نیز هستند و به همین دلیل با یک قدم فراتر می‌گذارند. مثلاً، بسیاری از امضاکنندگان معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (ان پی تی) به رهبری ایالات‌متحده، از واشنگتن انتقاد کرده‌اند زیرا ری‌کارانه خواستار خلع سلاح هسته‌ای شده اما درعین حال

جهانی شوند.

آنهایی که در جنوب جهانی علیه ری‌کاری غرب فریاد می‌زنند، خود باید مراقب باشند که به دام ری‌کاری نیفتند. بسیاری از منتقدان معمولاً غرب را به‌طور گزینشی محکوم کنند و تنها مواردی از ری‌کاری غربی را مورد انتقاد قرار می‌دهند که مستقیماً به منافع آنها آسیب می‌رساند، اما هر زمان که به نفع آنها باشد سکوت اختیار می‌کنند. مثلاً هند برای دهه‌ها با صدای بلند به امتناع واشنگتن از رهبری یک فرآیند جهانی برای خلاصی دنیا از سلاح‌های هسته‌ای اعتراض می‌کرد اما زمانی که موفق به امضای توافقنامه هسته‌ای غیرنظامی با ایالات‌متحده در سال ۲۰۰۵ امضا شد، از این موضع فاصله گرفت. درنهایت، کشورهای جنوب جهانی باید بدانند که انتقاد بیش از حد از ری‌کاری می‌تواند همکاری بین‌المللی را با ایجاد بدبینی و فلج سیاسی به خطر بیندازد. ری‌کاری گاهی می‌تواند مفید باشد؛ کم‌اینکه در شرایطی که اصول ارزشمند در تضاد با یکدیگر باشند، راه خروجی عمل‌گرایانه را برای دولت‌ها فراهم می‌کند. برای مثال قانون کاهش تورم که توسط دولت بایدن ارائه شد در نظر بگیرید. این قانون یارانه‌هایی را برای صنایع در نظر می‌گیرد تا از منابع انرژی کم‌کربن استفاده کنند و در نتیجه تعهدی را برای کاهش تغییرات آب و هوایی برای کل سیاره در نظر می‌گیرد. اما این قانون درعین حال هنجارهای تجارت آزاد را که ایالات‌متحده آنها را به‌شدت درباره دیگران اعمال می‌کند، نقض می‌کند. ری‌کاری در این مورد به‌کاخ سفید اجازه می‌دهد تا هم درباره ارزش حفاظت از کره زمین و هم امنیت تجارت آزاد داد-سخن سر دهد؛ حتی اگر دولت نتواند این دو را با هم آشتی دهد.

با پاسخ به اتهام ری‌کاری از طریق عملکرد بهتر در آینده، ایالات‌متحده و متحدان آن می‌توانند برای جهانی با رقابت و درگیری بیشتر آماده شوند. کشورهای جنوب جهانی به‌ندرت پکن را به ری‌کاری متهم کرده‌اند؛ امری که یکی از دلایل آن این است که چین از بیان دیدگاهی منسجم درباره نظم بین‌المللی خودداری کرده است. اما هر چه این کشور قدرتمندتر و تأثیرگذارتر شود، سیاستگذاران آن مجبور خواهند شد ایده‌ها و پروژه‌هایی را به جهانیان ارائه دهند که مستلزم نوعی توسل به فضیلت و اصول است. این امر به نوبه خود منجر خواهد شد که جزئیات سیاست خارجی چین در برابر برخی از ارزش‌های ادعایی این کشور قرار گیرند. با گسترش نفوذ چین در عرصه سیاست خارجی، پکن هم به‌ناچار با اتهام ری‌کاری مواجه خواهد شد. هنگامی که آن روز فرارسد، مردم سراسر جهان ممکن است متوجه شوند که رفتار ری‌کارانه تحت‌لوای ارزش‌های لیبرال آنقدر هم بد نبوده است.